

Грузинській дівчині, убитій саперною лопаткою

Іван Драч

Донечко, доню, як же нам жити,
Коли тебе вбито, а свічка жива,
Коли тебе вбито і кровію вмито,
Коли тебе вбито і ти нежива?

Навіщо життя це? Життя це навіщо,
Як сита облуда поганить вуста?
Як газ-паралітик черемхово свище
І смерть твого зросту в тобі вироста.

Донечко, доню! Кого ж я бороню?!
Кого ж затулю я цим словом дурним?
Донечку власну — таку ж безборонну,
Таку ж не схоронну ніде і ніким...